

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 242.289 van 11 september 2018
in de zaak A. 217.660/X-17.267.**

In zake : Karin DAWSON
woonplaats kiezend te 2600 Berchem (Antwerpen)
Lappersbrug 15

tegen :

de VLAAMSE GEMEENSCHAP
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Staelens
kantoor houdend te 8000 Brugge
Gerard Davidstraat 46/1
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Verzoekster vraagt de wraking van kamervoorzitter Brewaeys in de zaak A. 217.660/VII-39.545.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Kamervoorzitter Eric Brewaeys heeft, gelet op artikel 65 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’ (hierna: het algemeen procedurereglement), een nota met opmerkingen opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 september 2018.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Verzoekster die verschijnt, en advocaat Veerle Huysman, die *loco* advocaat Bart Staelens verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Anja Somers heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoekster vraagt op 10 november 2015 de nietigverklaring en de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de administrateur-generaal van het agentschap Zorg en Gezondheid van 21 april 2015 tot stopzetting van haar opleiding in het Universitair Ziekenhuis Brussel tot geneesheer-specialist in de röntgendiagnose.

De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging wordt wegens gemis aan ernstige middelen verworpen bij arrest nr. 234.382 van 14 april 2016, uitgesproken door kamervoorzitter Brewaeys, alleenzetelend.

IV. Onderzoek van de vordering

Standpunt van verzoekster

4. In haar 219 bladzijden tellende memorie van wederantwoord vraagt verzoekster op p. 114 om kamervoorzitter Brewaeys in de procedure ten gronde te vervangen “ter voorkoming van mogelijke verdere belangenverstrengelingen”. In dat verband voert zij op p. 163 aan dat “het verzoekschrift reeds tot een schorsing van de procedure [had] moeten hebben geleid” en verwijst zij naar “de nauwe professionele banden binnen het VUB”.

5. In de laatste memorie verklaart verzoekster het verzoek tot wraking van de kamervoorzitter te handhaven “mede gezien zijn nauwe professionele banden binnen de Vrije Universiteit Brussel en de beoordeling tijdens de schorsingsprocedure”. Onder verwijzing naar artikel 64 van het algemeen procedurereglement, kondigt zij aan “gelijktijdig met haar laatste memorie een afzonderlijk [wrakings]verzoek [te zullen] indienen”.

Beoordeling

6. Zoals in het auditoraatsverslag van 25 januari 2018 uitdrukkelijk onder verzoeksters aandacht gebracht, moet gelet op artikel 64 van het algemeen procedurereglement de wraking bij verzoekschrift worden gevraagd.

Verzoekster heeft weliswaar aangegeven een dergelijk verzoekschrift te zullen indienen, maar is daar niet toe overgegaan.

De *sub* randnummers 4 en 5 vermelde passussen in de memorie van wederantwoord en de laatste memorie maken geen ontvankelijk verzoek tot wraking uit.

7. Ze zijn overigens hoe dan ook ontoereikend om een wraking te staven.

8. De onpartijdigheid van de rechter is een algemeen rechtsbeginsel dat op alle rechtscolleges, ook dus de Raad van State, van toepassing is.

Niet elk voorafgaand optreden van een rechter in een zaak die hem ter beoordeling wordt voorgelegd, is van die aard dat bij de rechtzoekende een gerechtvaardigde vrees van partijdigheid wordt opgewekt. Opdat het beginsel van onpartijdigheid kan zijn geschonden, moet dat optreden van de rechter van die aard zijn dat het de indruk kan wekken dat hij zich reeds een oordeel over de

grond van de zaak heeft gevormd. Wat deze indruk betreft is niet de optiek van de rechtzoekende doorslaggevend, maar het antwoord op de vraag of de vrees voor een gebrek aan onpartijdigheid als objectief verantwoord kan worden beschouwd.

Zoals eerder ook al het Arbitragehof, thans het Grondwettelijk Hof, oordeelde, in zijn arrest nr. 48/99 van 20 april 1999, is de vrees ten aanzien van de onpartijdigheid van de kamer, doordat de regeling waarin de wetgever heeft voorzien niet uitsluit dat de staatsraad of kamervoorzitter die de schorsing bij voorraad heeft behandeld ook de zaak ten gronde zal onderzoeken, niet objectief verantwoord. De beslissing over de schorsing is een voorlopige beslissing die opnieuw in het geding kan worden gebracht en ter discussie kan worden gesteld bij het nemen van de definitieve beslissing waarmee uitspraak wordt gedaan over het beroep tot vernietiging. Ze houdt geen vooroordeel in ten aanzien van de beslissing ten gronde door de Raad van State wanneer hij definitief oordeelt over de wettigheid van de administratieve akte.

9. Wat verzoeksters argument met betrekking tot de belangenverstrengeling en de “nauwe professionele banden binnen de Vrije Universiteit Brussel” betreft, wordt vastgesteld dat het niet nader wordt toegelicht en elke elementaire precisering mist. Overigens blijkt de Vrije Universiteit Brussel geen partij in de zaak A. 217.660/VII-39.545 en nam het onderwijsambt dat kamervoorzitter Brewaeyts aan de rechtsfaculteit van deze universiteit uitoefende, sinds oktober 2017 een einde.

10. Het verzoek tot wraking wordt dan ook verworpen.

BESLISSING

De Raad van State verworpt het verzoek tot wraking.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van elf september 2018, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Jan Clement,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Frank Bontinck,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Johan Lust